

فقدان صادقیان

وحید رأفتی

جناب عنایت‌الله صادقیان، که در تاریخ ۲۵ جون سنه ۲۰۰۷م در آلمان به ملکوت جاودان شتافت، یکی از خادمین صمیمی امر الهی بود. صادقیان در سال ۱۳۰۱هش/۱۹۲۲م در بروجن بختیاری متولد شد. ایام طفولیت و جوانی خود را در همانجا گذرانید و به سال ۱۳۲۷هش/۱۹۴۸م در طهران رحل اقامت افکنده به کسب و کار پرداخت. در محیط جدید، شوق به روزنامه‌نگاری و نویسندگی صادقیان را به خدمت در هیئت‌های تحریریه مجلات بهائی و همکاری با نشریات منتشره در پایتخت سوق داد و شعله این شوق و علاقه تا آخرین ایام حیات او در وجودش مشتعل بود.

عنایت‌الله صادقیان با امضای "ع-صادقیان"، "ع-ص"، "ع-ص غبار"، "ع-رهرو"، و "غبار" در مطبوعات بهائی ایران، نظیر آهنگ بدیع، و در مجله پیام بهائی طبع فرانسه، در ظرف شصت سال گذشته آثار عدیده از خود به یادگار نهاده و مقالات متعدّد دیگری از او در انتشاراتی نظیر خوشه‌هایی از خرمن ادب و هنر و سفینه عرفان نیز به طبع رسیده است.

نگاهی به مقالات صادقیان که در مجله آهنگ بدیع از سال هفتم (۱۰۹ب/۱۳۳۱هش/۱۹۵۲م) تا سال سی و دوم (۱۳۴ب/۱۳۵۶هش/۱۹۷۷م) آن مجله متوالیاً انتشار یافته حکایت از نشر بیش از شصت مقاله در شماره‌های گوناگون آن مجله می‌کند. در این مقالات صادقیان ده‌ها کتاب بهائی را معرفی نموده، مصاحبه‌های خود را با نفوس سرشناس بهائی به رشته تحریر کشیده و در باره مسائل روز و اخبار و حوادثی که بر جامعه گذشته گزارش، مطلب، و مقاله

تهیه نموده است.

لجنة ملی ترقی نسوان در ایران در سال ۱۰۵/ب/۱۳۲۷هش/۱۹۴۸م اولین شماره مجله خود را که موسوم به نشریه لجنة ملی ترقی نسوان بود در مهر-آبان آن سال منتشر ساخت و این مجله از شماره دوم سال سوم، که در خرداد-تیر سنه ۱۰۷/ب/۱۳۲۹هش/۱۹۵۰م انتشار یافت به مجله ترانه امید تسمیه گردید. صادقیان سالهای سال از همکاران صمیمی و از اعضای هیئت تحریریه مجله ترانه امید بود، و مخصوصاً در شماره‌های مختلفه این نشریه در دهه ۱۳۰/ب/۱۹۷۳م به انتشار مقالات گوناگون در مباحث متنوعه توفیق یافت.

صادقیان در انتشار مجله اخبار امری، که نشریه رسمی محفل ملی بهائیان ایران بود، در سالیان متوالی نقشی مؤثر ایفاء نمود. در تهیه گزارش‌ها، خبرها، و تحریر مطالب گوناگون برای آن مجله و بالاخره غلطگیری، طبع و انتشار آن زحمات فراوان کشید و سالها از اعضای فعال و پُرکار هیئت تحریریه آن مجله بود.

صادقیان همچنین در طی چندین سال متوالی از اعضای لجنة ملی نشر آثار امری در ایران بود، با مؤسسه مطبوعات بهائی همکاری می‌کرد، و در تهیه، طبع و انتشار آثاری که در دو دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ میلادی (۱۲۰-۱۳۰ بدیع) در جامعه بهائی ایران به طبع رسید با اعضای تشکیلات مربوطه مشارکت نزدیک داشت و سهم خدمات این مؤسسات در سیل نشر و طبع کتب و آثار بهائی بود.

با آغاز انقلاب اسلامی در ایران و تزییقات وارده بر احبای الهی در آن سامان، صادقیان به سال ۱۳۶۰هش/۱۹۸۱م به فرزندان خود در آلمان پیوست و در آن مملکت مقیم گشت. اقامت صادقیان در اروپا سبب ورود او به دنیای مطبوعات بهائی به زبان فارسی در غرب گردید و در این میدان وسیع در طی بیست و پنج سال موفق به تقدیم خدمات ارزنده گشت.

نخستین شماره مجله پیام بهائی در فرانسه به تاریخ اکتبر سنه ۱۹۷۹م انتشار یافت و عنایت‌الله صادقیان، پس از استقرار در آلمان، همکاری مستمر و مجدانه خود را با آن مجله از سال ۱۹۸۴م آغاز نمود. در این مجله صادقیان عمده به معرفی کتب جدیدالطبع بهائی پرداخت و اولین اثری که در این مجله از او انتشار یافت مقاله کوتاه او در معرفی رساله "اصول عقاید بهائیان" (پیام بهائی)، شماره ۵۹-۶۰،

سپتامبر-اکتبر ۱۹۸۴م) بود. صادق‌ان در پیام بهائی به معرفی بیش از صد کتاب بهائی توفیق یافت و مقالات متعددی در شرح احوال خدام امر بهائی و گلچینی از "اشعار شعرای بهائی در نعت و ستایش حضرت ولیّ امرالله" (پیام بهائی، شماره ۱۸۰، نوامبر ۱۹۹۴م، صص ۱۲-۲۰) و اشعار شاعران در باره اردیبهشت و رضوان بهائیان (پیام بهائی، شماره ۱۸۵، اپریل ۱۹۹۵م، صص ۴۹-۵۲ و ۵۹) را منتشر ساخت. در همین زمینه شعر و شاعری مقاله دیگر او با عنوان "بانوان در اشعار شعرای معاصر" نیز در مجله پیام بهائی (شماره ۱۹۰، سپتامبر ۱۹۹۵م، صص ۲۸-۳۴) انتشار یافت.

استعداد و ذوقی که از سال ۲۰۰۰م از صادق‌ان به منصفه ظهور رسید در گیرائی و روانی قلم او در قصه‌سرائی و حکایت‌نویسی بود که در مجله پیام بهائی زمینه رشد یافت و ابتدا با مقاله "آ خدا کرم" (پیام بهائی، شماره ۲۴۹-۲۵۰) آغاز گردید. صادق‌ان سپس "به خاطر چشم‌های حسین" و "شب عاشورا" و "طاهره‌خانم" و "سمیرم" را در شماره‌های ۲۵۵، ۲۸۴، ۲۹۴ و ۳۰۹-۳۱۰ آن مجله منتشر ساخت و در این مقالات ذوق و نکته‌سنجی و استعداد خود را در تصویر جزئیات وقایع به اثبات رسانید. مشاغل روزانه، ضعف تدریجی بنیه جسمانی و غلبه افسردگی روحی، هرچند مانع از آن شد که آثار دیگری از قلم او در زمینه قصه‌پردازی به رشته تحریر درآید، اما همین چند قصه‌ای که به رشته تحریر کشیده نشان از ذوق و توان صادق‌ان در خلق این‌گونه مقالات دارد. آخرین اثری که چند ماه پس از صعود صادق‌ان در مجله پیام بهائی به طبع رسید مقاله کوتاه او تحت عنوان "غمام بروجنی" بود که در شماره ۳۳۷ آن مجله (مورخ دسامبر ۲۰۰۷م) به دست طبع و انتشار سپرده شد.

با آغاز انتشار مجله عندلیب در کانادا در زمستان سنه ۱۳۸۱ب/۱۳۶۰هش/۱۹۸۱م صادق‌ان همکاری خود را با آن مجله نیز آغاز نمود و در آن نشریه نیز به معرفی کتاب‌های تازه و انتشار شرح حال نفوسی نظیر جناب حسام نقبائی و شهید مجید دکتر عزت‌الله فروهی و نگارش چندین مقاله دیگر پرداخت.

با تأسیس انجمن ادب و هنر در اروپا صادق‌ان به عضویت هیئت اجرایی انجمن درآمد و در کار نشریات گوناگون این انجمن و مخصوصاً در انتشار نشریه اصلی

آن که خوشه‌هایی از خرمن ادب و هنر نام دارد نقش عمده به عهده گرفت و از شماره اول این نشریه که به سال ۱۴۷ب/۱۳۶۹هش/۱۹۹۰م انتشار یافت تا آخرین شماره‌ای که در زمان حیات او به حلیه طبع درآمد با پشتکار و همتی والا به خدمت پرداخت و مجلدات نفیس این نشریه گرانقدر را برای طبع و انتشار آماده ساخت.

صادقیان به عنوان دبیر اجرایی انجمن در برگزاری جلسات سالیانه انجمن ادب و هنر نیز زحمات فراوان کشید، همت و فیر مبذول داشت، خود در بسیاری از کنفرانس‌های سالیانه انجمن به ایراد سخنرانی در باره شعر و ادب فارسی پرداخت، شب‌های شعرخوانی انجمن را اداره نمود و با ذوقی که خود در شعرخوانی داشت حاضرین را با انتخاب و ارائه آثار ادبی شعرای توانای معاصر به وجد و سرور آورد.

چون مجمع عرفان به سال ۱۹۹۳ میلادی در اروپا آغاز به فعالیت نمود صادقیان همکاری نزدیک و صمیمانه خود را با هیئت مدیره این مجمع نیز شروع نمود و در انتشارات مجمع عرفان، که با عنوان سفینه عرفان از سال ۱۵۵ب/۱۹۹۸م تا امروز همچنان ادامه یافته، نقشی اساسی ایفاء نمود.

صادقیان علاوه بر مشارکت و همکاری که در طبع و انتشار مجلدات سفینه عرفان داشت، توفیق آن را یافت که در دفتر پنجم این نشریه مقاله "موسیقی کلام برخی از آثار حضرت بهاءالله" را منتشر سازد و مقاله "مروری بر مضامین الواح خطاب به یاران پارسی و سوابق تاریخی پارسیان در ایران" را در دفتر ششم سفینه عرفان به طبع رساند.

صادقیان پس از شهادت جناب بدیع‌الله فرید، که در روز دوم تیرماه سنه ۱۳۶۰هش / ۲۴ جون ۱۹۸۱م در طهران به وقوع پیوست، همواره بسیار مشتاق و آرزومند بود که آثار باقی‌مانده از آن فاضل شهید را در مجموعه‌ای به طبع رساند، و نیز شرح حال جناب فرید و خاطرات دوستان او را در آن مجموعه انتشار دهد. صادقیان، علیرغم مساعی مجدانه‌ای که در این سیل مبذول داشت، حیات عنصریش شاهد تحقق این نیت نگردید، اما چندی بعد از صعود آن جان پاک شماره ۹۲ مجله عندلیب به نام نامی و یاد گرامی جناب فرید انتشار یافت و متن

سخنرانی جناب صادقیان که در کنفرانس دوستداران فرهنگ ایرانی در سپتامبر ۲۰۰۴م در شیکاگو ایراد شده بود تحت عنوان "زندگی‌نامه، خدمات، و آثار بدیع‌الله فرید (شهید)" با امضای "ع-رهرو" در آن شماره از عندلیب طبع و منتشر گردید. با انتشار این شماره مخصوص عندلیب که عمده مندرجاتش به یاد نعت، محامد و مآثر جناب فرید اختصاص یافته، نیت صادقیان به تحقق گرائید و از عالم بالا شاهد ثمره مجاهدات خویش گشت.

صادقیان در سالهای اخیر حیات خود با شراکت و یاری جناب کامران ریحانی مؤسسه مطبوعاتی موسوم به "عصر جدید" را در دارمشتات آلمان اداره می‌نمود که متصدی طبع کتب و رسائل عدیده از جمله مجلدات و دفاتر خوشه‌هائی از خرمن ادب و هنر و سفینه عرفان گردید و این نشریات را با سلیقه، زیبایی، و نفاست کامل در اختیار اهل بهاء قرار داد. زحمات جناب صادقیان در مؤسسه چاپ و انتشارات "عصر جدید" البته مشکور و مأجور و ثمرات آن مستمر و ماندنی است. غیر از نویسندگی و کار در زمینه طبع و انتشار آثار بهائی، صادقیان در سالهای اقامت خود در آلمان مشوق جوانان بود، کلاسهای مطالعه معارف بهائی را اداره می‌نمود و همواره در مجالس و محافل بهائی در آن سامان وجودش سبب گرمی و شور و انبساط یاران بود.

صادقیان مرد کار بود، پشتکار و همت و فیری داشت، به نویسندگی، طبع و انتشار عشق می‌ورزید و مصرانه می‌کوشید تا علیرغم همه مشاکل و موانع موجود آنچه را مسئول طبع و انتشار آن است بی تأخیر منتشر سازد و الحق که در این مساعی، هرچند که خون دل می‌خورد، موفق و مؤید بود. شک نیست که در ظرف شصت سال گذشته مطبوعات ادواری بهائی در ایران و اروپا نشر و طبع مرتب خود را در حدی قابل ملاحظه مدیون هم و مساعی خستگی‌ناپذیر صادقیان است.

با صعود جناب صادقیان در شهر دارمشتات آلمان، که در اثر تصادف با یک کامیون اتفاق افتاد، دنیای مطبوعات بهائی یکی از خادمین سرشناس، صمیمی، بارز، و خستگی‌ناپذیر خود را از دست داد و همه دوستان اهل قلم و کتاب را متأسف و متألم ساخت. یاد گرامی جناب عنایت‌الله صادقیان علیه رضوان‌الله و بهانه در عالم نشریات بهائی همیشه پاینده و جاوید باد.